

## عنوان مقاله:

ارزیابی پیامدهای ناشی از سیاست ثبت بنا در فهرست آثار ملی نمونه موردی: بافت تاریخی شهرهای کرمان و بوشهر

## محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

محمود قلعه نویی - استادیار دانشگاه هنر اصفهان، گروه شهرسازی

ندا خاتمی فر - دانشجوی دکتری مرمت ابنیه و بافت های تاریخی، دانشکده مرمت، دانشگاه هنر اصفهان

علی کولیوند - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران

زهرا ایرانمنش - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد واحد کرمان

## خلاصه مقاله:

حفاظت و زندگی بخشیدن به بناهای باارزش، در کشور ما ضرورتی است که پیشینه توجه به آن را می توان در قوانین و حقوق داخلی مربوط به حفاظت از میراث فرهنگی جستجو کرد. قانون بلدیة سال 1285 ه. ش برای اولین بار به مرمت بنا اشاره کرده و تشکیل وزارت معارف، اوقاف و صنایع مستظرفه در سال 1286 ه. ش وظایف دولت را در مورد میراث فرهنگی مورد توجه قرار داده است از آن زمان تاکنون سیاستها و طرحهای دولت در راستای اجرای این قوانین، بازخوردها و نتایجی به همراه داشته که بررسی این نتایج در اصلاح قوانین و سیاستهای مربوط مؤثر خواهد بود. مقاله حاضر یکی از سیاستهای مهم و تأثیرگذار سازمان میراث فرهنگی بر حفظ بناهای تاریخی به نام سیاست ثبت بنا را مورد ارزیابی قرار داده است. این پژوهش پس از بررسی تاریخچه قوانین مربوط به حفاظت و ثبت آثار، دو شهر تاریخی کرمان و بوشهر را به عنوان نمونه انتخاب کرده و با ارزیابی بناهای ثبتی، سیاست مذکور را مورد آسیب شناسی قرار داده هدف از انجام این پژوهش شناسایی عواملی بوده است که سیاست حفاظت از طریق ثبت آثار تاریخی را تحت تأثیر قرار می دهد و همچنین تلاش کرده است پیامدهای ناشی از این سیاست را بررسی نماید. یافته های بدست آمده نحوه عملکرد سازمان میراث فرهنگی در جذب مشارکت مردم و تأمین منافع مادی و معنوی مالکین را مهمترین عامل تأثیرگذار بر احیاء بناهای ثبت شده معرفی می کند. این پژوهش در نهایت به منظور افزایش امکان حفظ بناهای تاریخی راهکارهایی ارائه کرده است.

## کلمات کلیدی:

بناهای باارزش، ثبت آثار، حفاظت، فهرست آثار ملی، قوانین

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544606>

